

49. Edifici tradicional de vivendes

L'edifici el va projectar, en 1922, l'arquitecte Àngel Romaní, que compartia despatx amb Víctor Gosálvez. Pertany al conjunt d'arquitectura tradicional del barri i respon a la tipologia d'edifici de tres altures amb dos vivendes per planta i escala central.

La façana es dissenya simètricament a l'eix marcat per l'accés als pisos alts, amb dos buits per vivenda. En la planta baixa es distribuïxen una finestra i la porta i en les plantes altes, les portes balconeres i un buit fingit en l'espai de l'escala. El tancament de façana és de rajola vista amb la incorporació de material ceràmic com a element decoratiu, que ressalta parts del pany de façana i els sota balcons.

L'ampit construït en la coronació de l'edifici és d'estil modernista i constituïx un element decoratiu ja que la coberta de l'edifici és inclinada de dos aiguavessos amb teula corba.

Les baranes dels balcons, de ferro forjat, es componen de barrots decorats.

Els guardapols i les guardamalletes apareixen en la façana amb la funció d'albergar les persianes a l'interior, però, a més, es convertixen en un element ornamental. Conserva part de les persianes tradicionals enrotllables, de fusta pintada, denominades *de cadeneta*, compostes d'un teixit de varetes de fusta.